

BAŞÖĞRETMEN

Atatürk benim
Başöğretmenim.
Ne öğrendimse
Ondan öğrendim.

Baktım ki asker,
Ben de askerim,
Kars'ta, Kore'de
Nöbet beklerim...

Baktım kürsüde,
Nutuk söylüyor,
O'nun sesini,
Dünya dinliyor.

Ne heyecanlı
Ne heybetli O,
Türk tarihinde
En kudretli O.

Tarih okudum,
Baktım başta O.
Her iyi işte,
Her savaşta O.

Bu devrimleri
Hep O düşünmüş,
Milleti için,
Ağlamış gülmüş.

O semamızda
Ebedi güneş,
O gönlümüzde
En harlı ateş.

Çocuk kalbimle,
İlk O'nu sevdim.
Atatürk benim,
Başöğretmenim...

Tarık ORHAN

BAŞÖĞRETMEN

Atatürk benim
Başöğretmenim.
Ne öğrendimse
Ondan öğrendim.

Baktım ki asker,
Ben de askerim,
Kars'ta, Kore'de
Nöbet beklerim...

Baktım kürsüde,
Nutuk söylüyor,
O'nun sesini,
Dünya dinliyor.

Ne heyecanlı
Ne heybetli O,
Türk tarihinde
En kudretli O.

Tarih okudum,
Baktım başta O.
Her iyi işte,
Her savaşta O.

Bu devrimleri
Hep O düşünmüş,
Milleti için,
Ağlamış gülmüş.

O semamızda
Ebedi güneş,
O gönlümüzde
En harlı ateş.

Çocuk kalbimle,
İlk O'nu sevdim.
Atatürk benim,
Başöğretmenim...

Tarık ORHAN

ÖĞRETMENİM

Her sabah okulumda
Beni bekler öğretmenim.
Hep yeni bilgilerle
Yanımdadır öğretmenim.

Boyarken, okurken, yazarken,
Işığımdır öğretmenim.
Günden güne büyürken ben,
Aklımdadır öğretmenim.

Sevgi, şefkat, sabır onda,
Örneğimdir öğretmenim.
İlerlerim gösterdiğin yolda.
Teşekkürler öğretmenim.

Funda MENEKŞE

ÖĞRETMEN

Anne gibi, baba gibi
Sever, korur bizleri
Bilgilerini aktarır
Aydınlatır hepimizi.

Öğretmen kitap gibi
Kalbinde hazine gizli
Yazar, okur, anlatır
Hayata hazırlar bizi.

Funda MENEKŞE

İŞİĞİM OL

Tuttuğun küçük ellerimi,
Hiç bırakma öğretmenim.
Benden, tatlı sözlerini,
Esirgeme öğretmenim.

Harf harf, hece hece,
Okut beni öğretmenim.
Sev her şeyden önce,
Yüreğime dokun öğretmenim.

Vatanın geleceği benim.
Eğit beni öğretmenim.
Yıldızlar serp gökyüzüme.
Işığım ol öğretmenim.

Funda MENEKŞE

SÖZ VERDİM

Ben öğretmenime söz verdim,
Yılmadan okuyacağım.
Ne olursam olayım,
Önce çalışkan olacağım.

Ben öğretmenime söz verdim,
Doktor, avukat ya da mühendis,
Ne iş yaparsam yapayım,
Ülkeme faydalı olacağım.

Ben kendime bir söz verdim.
Nasihatlerini asla unutmadan,
Ayrılmadan Başöğretmen yolundan,
Öğretmenimi gururlandıracağım.

Funda MENEKŞE

ÖÖRETMENİM

Elinde tebeşir kara tahta başında
Atatürkü gördüm bir fotoğrafta
Öğretmenim anlattı bana
24 Kasım'da Başöğretmen olmuş ulusa.

Okumakla aydınlanırmış insan,
Merak eder öğrenirmişsin o zaman.
O'nu örnek alır kitap okurmuşsun,
Eğer bir Atatürk çocuğuyun.

Öğretmenim anlattı bana,
Çalışkanlık ve dürüstlükmiş istediği.
Öğretmenler günü geldiğinde,
Başarımlar hediyeleden kıymetli.

Elinde tebeşir kara tahta başında
Atatürkü gördüm bir fotoğrafta
Öğretmenim anlattı bana
24 Kasım'da Başöğretmen olmuş ulusa.

Funda MENEKŞE

ÖĞRET BANA ÖĞRETMENİM

Bana hayal kurmayı öğretir misin?

Yıldızlara bakmayı,

İyilikleri saymayı,

Evreni okumayı öğretir misin?

Yaprağın ağacı terk edişini,

Ayın geçirdiği evreleri,

Öğretir misin gezegenleri,

Veya

Adını duymadığım böcekleri?

Mesela; Karınca nasıl taşır yükü?

Hangi kuş sever gülü?

Sıralasam soruları

Cevap bulmayı öğretir misin?

Karanlıkta kaybolsam

Kutup yıldızım olur musun?

Anlatıp tarihteki savaşları

Bana barışı buldurur musun?

Benimle keşfeder misin ?

Hangisi akılda kalır,

Gülümsetmek mi bir insanı

Yoksa kırıp dökmek mi etrafı?

Bana insanlığı öğretir misin?

Bilimi, akıl yürütmeyi,

Onuru, ahlakı, dürüstlüğü,

Sevmenin ve sevilmenin gücünü

Bana, kendime inanmayı öğretir misin?

Öğretmenim;

Bana hayatı öğretir misin?

Funda MENEKŞE

KALPTEN GELEN SES

Kalbimden bir ses geliyor
Öylesine uzaklardan yükseliyor
Canım öğretmenim, yıllar geçiyor
Ama öğrencin seni yine unutmuyor.

Sen her zaman bizlere her şeyi öğretendin,
Bir bahçede özel bir gül, özel bir çiçektin.
Yıllar geçti aradan şimdi fark etmeden
Ama sana olan sevgi hiç bitmedi öğrencinden.

Öğretmenler günün kutlu olsun,
Her zaman yüzün gülücük ile dolsun.
Yıllar geçse de ben hep küçük öğrencinim
Senin bana öğrettiklerini nasıl unutsun?

ÖĞRETMEN

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Bütün çiçeklerini getirin buraya,
Öğrencilerimi getirin, getirin buraya,
Kaya diplerinde açmış çiğdemlere benzer
Bütün köy çocuklarını getirin buraya,
Son bir ders vereceğim onlara,
Son şarkımı söyleyeceğim,
Getirin, getirin... ve sonra öleceğim.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Kir ve dağ çiçeklerini istiyorum,
Kaderleri bana benzeyen,
Yalnızlıkta açarlar, kimse bilmez onları
Geniş ovalarda kaybolur kokuları...
Yurdumun sevgili ve adsız çiçekleri
Hepinizi, hepimizi istiyorum, gelin görün beni,
Toprağı nasıl örterseniz öylece örtün beni.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Afyon ovasında açan haşhaş çiçeklerini
Bacımın suladığı fesleğenleri,
Koy çiçeklerinin hepsini, hepsini,
Avluların pembe entarili hatmisini,
Çoban yastığını, peygamber çiçeğini de unutmayın,
Aman Isparta güllerini de unutmayın
Hepsini, hepsini bir anda koklamak istiyorum.
Getirin, dünyanın bütün çiçeklerini istiyorum.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Ben köy öğretmeniğim, bir bahçıvanım,
Ben bir bahçe suluyordum, gönlümden,
Kimse bilmez, kimse anlamaz dilimden,
Ne güller fışkırır çilelerimden,
Kandır, hayattır, emektir benim güllerim,
Korkmadım, korkmuyorum ölümden,
Siz çiçek getirin yalnız, çiçek getirin.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Baharda Polatlı kırlarında açan,
Güz geldi mi Kop dağına göçen,
Yörükler yaylasında Toroslarda eğleşen,
Muş ovasından, Ağrı eteğinden,
Gücenmesin bütün yurt bahçelerinden
Çiçek getirin, çiçek getirin, örtün beni,
Eğün türkülerinin içine gömün beni.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
En güzellerini saymadım çiçeklerin,
Çocukları, öğrencileri istiyorum,
Yalnız ve çileli hayatimin çiçeklerini,
Köy okullarında açan, gizli ve sessiz,
O bakımsız, ama kokusu essiz çiçek.
Kimse bilmeyecek, seni beni kimse bilmeyecek,
Seni beni yalnızlık örtecek, yalnızlık örtecek.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Ben mezarsız yaşamayı diliyorum,
Ölmek istiyorum, yaşamak istiyorum,
Yetiştirdiğim bahçe yarıda kalmasın,
Tarumar olmasın istiyorum, perişan olmasın,
Beni bilse bilse çiçekler bilir, dostlarım,
Niçin yaşadığımı ben onlara söyledim,
Çiçeklerde açar benim gizli arzularım.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Okulun duvarı çöktü altında kaldım,
Ama ben dünya üstüneyim, toprakta,
Yaz kış bir şey söyleyen toprakta,
Çile çektim, yalnız kaldım, ama yasadım,
Yurdumun çiçeklenmesi için daima yaşadım,
Bilir bunu bahçeler, kayalar, köyler bilir.
Simdi sustum, örtün beni, yatırın buraya.

Dünyanın bütün çiçeklerini getirin buraya.

ÖĞRETMEN

Öğretmen ressamdır biraz.
Yüreğinin ve beyninin renkleriyle boyar hayatı,
Bir öğrencinin gülüşüne.

Öğretmen emektir biraz.
Aşktır,
Umuttur, özlemdir.

Öğretmen ilk cemredir,
Çocukların gülüşüne düşen.
Baharın çiçek tozlarını yaratır,
Tebeşir tozundan.

Kimi zaman bilgisayar başında,
Kimi zaman akan bir okul damının altında.
Öğretmen son nefesini:
"Bana çiçek getirin, dünyanın bütün çiçeklerini..."
diyerek verendir.

Öğrettiği her harf,
Yavrusuna yem taşıyan bir kuşun,
Umutla atan nabzıdır.
Bir serçe telaşıdır onunki.

Öğretmen müzisyendir biraz.
Çocukların sesleriyle besteler,
Bütün senfonilerini.

Çamurlu köy yollarında sizinle yürüyendir.
Kalem tutan elize destek,
Koşamayan bacaklarınıza kuvvet,
Seçemeyen gözünüze ferdir.

Öğretmen şiidir, biraz ezgidir.
Boram boram Anadolu kokar.
Yunustur, Veysel'dir, Karacoğlandır.
Erzurumlu Emrah'tır.

Bir ırmağın nazlı nazlı akışıdır kelimelerle.
Öğrencilerin yüreğine,
Öğretmen nehirdir, biraz.

Öğretmen emektir biraz.
Aşktır.
Umuttur, özlemdir.

Öğretmen ilk cemredir,
Çocukların gülüşüne düşen.
Baharın çiçek tozlarını yaratır,
Tebeşir tozundan.

BEN ÖĞRETMENİM

Ben öğretmenim,
Ürünü insan olan
Geleceğe ışık tutan
Kimi güldüren kimi düşündüren
Öğrencilerini evlat bilen
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Başöğretmen Atatürk izinde,
Bilimle, fenle yolunu çizen
Gösterdiği hedefe
Yılmadan, sabırla yürüyen
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Minik kalplerde taht kuran
Cehalete karşı duran
Yeri geldiğinde ip atlayan,
Yeri geldiğinde top oynayan
Ruhu hep çocuk kalan
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
24 Kasımlarda anımsanan
Tatilleri kıskanılan,
İşi kolay sanılan,
Oysa evde bile çalışan,
Yapıştırıcı ve makasla bir ömür yaşayan
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Küçük adımlarla büyük hayaller hedefleyen,
Çalışıp didinip üreten,
Ufka giden yol,
Medeniyete açılan kapı
Tükenmeyen mum var ya
İşte o benim

Ben öğretmenim,
Bazıları doktor olurum, bazıları oyuncuyum.
Öğrenmeye aç bir öğrenciyim,
Sınıftaki baba ya da anneyim.
Bir bakmışsınız önlük diken terziyim.
Sınıfa girince kendini unutan,
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Tüm dertleri, kaygıları
Sınıf kapısında bırakırım.
Onlar gülümseyince mutlu olurum
Kızsam bile uyur uyanır unuturum
Başarıları ile avunurum.
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Yağmur altında oyun oynayan
Rüzgârlarda uçurtma uçuran
Gölgede onlarla kitap okuyan
Sınıfı mutfağa çevirip onlarla yemekler yapan
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
İsterim ki hepsi başarsın
Hayaller kursun ve ulaşsın
Adım unutulsun ya da hep hatırlansın
Ama yüreklerinde sevgim kalsın.
Geleceğe dokunabilen var ya
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Kimi bozkırda açan çiçeğim,
Kimi dağ başında yanan ışık
Kimi büyük şehirlerde sıkışık
Kimi bir başınalığa alışık
Nerede olursam olayım vatanıma âşık
İşte o benim.